

Megjelenik a lap **Temesvárott** minden **kedden**.

Előfizetési díj akár helyben, akár postai szétküldéssel:

Egész évre 6 ft. pp. — 6 f. 30 kr. ujp.

Fél évre 3 ft. pp. — 3 f. 15 kr. ujp.

A helybeli előfizetők a lap házhozordásáért rendelést tehetnek a lap kiadó hivatalában.

Szerkesztőiroda: belváros, bécsi utca 68. szám, első emelet.

DELEJTŐ.

A tudomány, anyagi érdekek és szépirodalom közlönye.

Jelige: Csak az a nemzet vész el, mely önmagát elhagyja.

Előfizethetni helyben a szerkesztőségnél, vagy a helyb. könyvkereskedésekben; vidéken minden cs. kir. postahivatalnál a szerkesztőséghez utasítandó hármentelevekben.

Hirdetések minden közhasználatban lévő nyelven fölvétetnek. A beiktatásért minden három hasábos egyes sorért 4 p. vagy 7 uj krajcárnyi díjszámítatik.

Kiadó hivatal: belváros, bécsi utca U h r m a n n M á r t o n műkereskedésében.

Kedd, junius 25. 1861.

26. szám.

Negyedik évi folyam.

Előfizetési figyelmeztetés!

Nagyon tisztelt pártfogóinkat bátrak vagyunk értesíteni, hogy e lapok jövő félévi folyamára helyben egyedül az alólirt kiadóhivatal fogadja el az előfizetéseket az eddigi föltételek mellett, valamint azt egyelőre az eddigi alakban folytatandja, polgári és anyagi viszonyaink mérsékelt, ugy multunk alapos tárgyalásait hozva, mikre nézve elismert erők biztosítását és ígérését birjuk. Temesvártt 1861-ki junius 17-én.

Hazay M. és fia Vilmos nyomdája.

Két manifestum a küszöbön!

legalább azt beszéli a félhivatalos bécsi sajtó, hogy a nép 1848-ki lövetőinek műhelyében már izzad a kohó és kong a pöröly egy kiáltvány kovácsolásában, melynek az lenne a szokásos bevezetése: an meine Völker!

Nem régen volt, csak két esztendeje, jól emlékezhetünk rá, hogy a császári tulajdonnak tekintett népek szintén így hivattak föl az olasz nemzet és szabadság legyilkolására, s azután ujjongtak a saját fiaikból álló sereg minden megveretésének.

Igen, mert a két ellentábor két külön eszmét és elvet képviselt s a sötét nyomást védő sereg mögött virradni látszott már a szabadság hajnala, — a mi népünk pedig ezredéves tapasztalás után mondja, hogy

Hol legtöbb honfivér áztatá

A harci sikokat

A népszabadság ott tenyészt

Legszebb virágokat.

Már erkölcsi eredménye leend-e egy ma az utcsarkokra ragasztandó kiáltványnak a magyar nemzet és szabadság ellen?

A multkor legalább fegyveres fenyegetés ellen kelle sikra szállni, de most csupaszkezü mindent tüdő emberek néma szelleme ellen, melyet kísérteties képzelem fantomának mondanak a materialisták, de melytől az absolutismus álmatlan lelkiismerete annál jobban fél, minél inkább látja, hogy százezer szuronnal bök feléje, de a szellem csak előtte lebeg és nő azért fenyegetőleg.

Nem-e ismétlődése ez a meseképpen olvasott csatáknak a szellemek, szélalmok sat. ellen, melyet jóízűen megnevetünk?

De hát hol a másik manifestum?

Ez lesz csak az igazi erős kézirat, nem egyetlen halandó állitmányja, hanem egy országé, az egész mű-

velt és szabad világ tiszteletét és rokonszenvét bíró Magyarországé.

A magyar kormányférfiak az országgyűlés eloszlatási rendeletét alá nem írják, az bizonyos, hogy pedig Schmerling & consortes mi fán teremnek, tudjuk ugyan, de annak magva után nem indulunk, így mindig lesz egypár órai idő, egy nyilatkozvány fölolvására és elfogadására a szuronyoknak a törvényhozó terembei nyomulásáig.

Rebesgetik, hogy ijesztő példaadásul előbb Pestváros községtanácsát fogják szétrobbantani: — láthaták 1849 őszén, hogy a magyar ember arcfintorítás nélkül tudja végig nézni 13 áldozattársa kivégeztetését anélkül, hogy könyörgésre fanyalodnék, hanem nyugodtan vallja magát utósónak a bakók kezében, kiknek százezreit a nyílt sikon üzte maga előtt.

Hanem mit gondolhat és érezhet e mellé az oly dobbal és trombitával dicsőített német-tartományi országgyűlés, helyesebben a mögötte álló nép, mellyel elakarják hitetni, hogy boldogítása a szándékuk.

Magyarország saját alkotmányja egyik garantiájául követelte, hogy a német részek is alkotmányos szabadságban részesítenek: ezért cserében a nagyjára csak személyes érdekből handabandázó uracsok az ő alkotmányjuk garantiájaként azt követelik, hogy Magyarországa megsemmisítsék.

Ezen elvetemült fajtól kitelik, hogy a magyar felemás engedmények megsemmisítéseért köszönetet szavaznak a csendőrök főparancsnokának, de sőt saját hazahajtatásukkor is lebehochoz kiáltanának ketreccük küszöbén.

Csak hadd jöjjön az a manifestum, nem lehet oly dombot torlasztani a szabadság csirája fölé, melyet az keresztül nem nőne, s annál könnyebben, mert készen állnak a szomszéd kezei, az omladékot félretakarítani utjából.

A Torontálmegyei Honvédsegélyző-egylet alapszabályai.

I.

Az egylet célja:

Szükségkötő munkaképtelen honvédek, ezek özvegyei és árváinak segélyzése.

II.

Az egylet tagjai:

Rendesek és tiszteletbeliek.

Rendesek a megyénkben lakozó magukat igazolt honvédtisztek. Ezek, ha képesek, fizetnek évenként az egylet pénztárába legalább 5 forintot, felét május, felét november 1-ig.

Tiszteletbeliek, kik egyletünk célját évenként adományokkal előmozdítják.

III.

Az egylet tisztségviselősege:

Áll egy elnök, helyettes elnök, pénztárnok és titkárból, kik az egylet tavaszi gyűlésében évről évre a rendes tagok közül szavazat útján választatnak.

A tisztségviselők minden díj nélkül honfui becsületből szolgálnak.

IV.

Az egylet kormányzata:

Minden az egyletet illető intézkedés a gyűlések által tétetik.

Lesznek nagy- és kisgyűlések.

Nagygyűlések rendszeren évenként négyszer, a megyei gyűlések idejében tartatnak.

Kisgyűlések pedig minden hónap első kedden.

Rendkívüli vagy haladást nem tűrő tárgyak előfordultával az elnök rendkívüli gyűlést is hívhat össze. A segélyzés és ezzel rokonügyeken kívül mások tárgyalásába az egylet gyűlései nem bocsátkozhatnak.

V.

Az elnök jogai:

A gyűlések folyamát vezetni, azokat rendkívüli esetekben egybehívni és a társulatot egy harmadik irányában képviselni. Egyenlő szavazatok esetében az elnök szavazata döntő. Az elnök akadályoztatása esetén e jogok a helyetteselnökre szólnak.

VI.

A pénztárnok kötelessége:

Minden begyűlt és kiadott pénzről rendes naplót vinni, hónaponként a közgyűlésnek, évenként pedig okadatolt számadásait a tisztújító gyűlésnek bemutatni és a begyűlt segély fölösleg összegét a gyűlés határozata folytán kamatozás végett biztos helyre kiadni.

VII.

A titkár teendője:

Minden az egyletet érdeklő tárgyban levelezni, a gyűlések jegyzőkönyveit szerkeztetni és a nyilvánosság elé tartozó ügyeket hirlapok útján közölni; nem különben koronként közzétenni azon lelkesek névsorát, kik a hon szabadsága és függetlensége szent ügyéért küzdött és vérzett szenvedők, vagy az azok közül elhaltak édes

övei sanyaru sorsát kegyeletes kezekkel enyhíteni buzgólkodnak, annál is inkább: hogy lássa a világ, kik azok, kik a honnak érdemeseiért nemcsak nagy szavakban áradozni, de tenni is készek.

VIII.

A nagygyűlés:

A rendes tagok nyilvános gyűlekezeteiből áll.

A nagygyűlés többsége választja a tisztségviselőseget, határozza kit és mennyivel segélyezend, szem előtt tartván az I. pontot.

Ily gyűlésekhez intézi a kérvényező okadatolt folyamodványát; de halasztást nem tűrő esetben az elnök által egybehitt rendkívüli gyűléshez is folyamodhatni és ideiglenesen ez is határoz.

Segélyzés csak olyannak adathatik, ki a honvédi becsületet semmi alkotmányos hatóság által elismert bünténnyel vagy hazafiatlansággal be nem szennyezte.

Ily gyűlés intézkedik az egylet fönnmaradása vagy fölöslása fölött. Ugy szintén ha országos intézkedés következtében ez egylet fölöslegessé válnék, vagyona hovaforodításáról határoz.

Ha pedig valami „non putarem“ a gyűlés megtarthatását és az egylet működését gátolná, az örök igazság és a tulajdon-jog szentségére hivatkozva tiltakozik ez egylet, hogy szabad akarata ellenére semmi idegen kéz vagyona után ne nyuljon, mert ily esetben depositumként annak felét a magyar akademiának, másik felét pedig a nemzeti muzeumnak szánta, úgy: hogy az, az akadály megszűntével és az egylet ismételi életbe léptetésével erre visszaszálljon.

IX.

A kisgyűlés

átvizsgálja a pénztárnok számadásait és sürgetős ügyekben határoz.

Legalább hat tag jelenléte szükséges.

X.

Gyűjtők

lesznek azon honfiak és honleányok, kiket az elnök hivatalos pecsétjével ellátott gyűjtőívvel megkeres.

Ezek gyűjtik az egylet céljára szánt szeretet-adományokat.

És hogy e magasztos ügy örve alatt alávaló csalók ki ne zsákmányolhassák a jószívü adakozót, a tisztelt közönség ez alapszabályunkra figyelmeztetik.

XI.

Azon honvéd, ki tudván egyletünk lételet koldul, minden segélytől elesik.

XII.

Az egylet tagjai szent kötelességüknek ismerjék minden befolyásukat fölhasználni, hogy szegényebb honvédeink képességük szerinti alkalmazást nyerjenek.

Fölvastatott és hitelesített a Nagy-Becskereken 1861-dik évi május 31-kén tartott Torontál megyei Honvédsegélyző-egylet alakulási gyűlésében.

A Bega-csatorna kiöntéseiről — kapcsolatban a Temeszabályozási ügyvel.

(Vége.)

II.

A Bega csatorna építészeti igazgatósága, mint egy eredete óta mindig álladalmi hivatal, eleinte sokáig megosztva működött, akként, hogy az alsó vonalon Temesvártól lefelé egy külön a Temesvári kamar. Administrációtól függő állandó igazgató mérnök vezette a szabályozási s fönntartási munkákat néhány, a nyári munkák kiterjedéséhez szabott, de a télen át rendszeresen ismét elbocsátatni szokott s csak ezen század első tizede óta 2 egyénben állandósított segédmérnökök segítségével, — míg a felső vonal s különösen a kostélyi táp-s topolovetzi lecsapoló csatornák fönntartása ezen igazgató mérnöktől függetlenül a Krassói kamarális mérnök-ség által kezeltetett.

Ezen elkülönített kezelés az 1830-as években egy technikai főnökség alá egyesítettet ugyan, de az állandó lakással Lugoson, Temesvárott s az alsó Begán elhelyezett egyes mérnököknek tovább is meghagyatván egymástól elkülönített hatásköre. Ezen időktől fogva egész a forradalomig az administratív igazgatás is — alkalmasint a temesvári kincs. Administráció és a közmunkák végett igénybe vett Torontál, Temes és Krassó-megyei hatóságok közt régebb óta fennforgott viszálykodások miatt — egy, a Budai kir. helytartóságtól függő királyi biztosra, rendszeren a Torontáli vagy Temesi főispánra bízott.

A forradalom után, a mint mindenütt ugy itt is lényeges változások történtek. Megszüntetvén egyrészt a kir. biztosi hivatal, másrészt a csatorna építési s fönntartási költségeinek fedezési módja, miszerint azon addig a bánáti álladalmi javak jövedelméből és $\frac{1}{4}$ részben a só fölemelt árából födöztettek: ezután ugy az administratív mint a technikai s pézzügyi kezelést az új temesvári csász. kir. Baudirectió vette át, eleinte közvetlenül a bécsi General-Baudirectionak aztán a kereskedelmi ministeriumnak, később a temesvári helytartóságnak alárendelve. A költségek alapja az össz-álladalmi kincstárból évenkénti vízépítészeti dotatióként utalványoztatott, a mérnöki igazgatóság pedig — az 1849, 50 és 51-dik évi különféle habozó kísérletek után — végtére 1852-ben egy Temesváron öszpontosított hivatalban akként állandósított, a mint az azóta jelenleg is működik, — állván egy igazgatómérnökből, 3 rendes s időnkint néha egy 4-ik ideiglenes segédből és egy számtartóból, kik mind Temesváron lakván építészeti tervezeteiket centrális irodájukban rendszeres összefüggésben, egységes vezérlés alatt dolgozzák ki, a kivitel vezetésén egyenkint az építés helyére s tartamára kiküldetnek, annak bevégezte után pedig — a közönséges fölügyeleti s fönntartási apróbb gondokat az állandóan föllállított 7 fölügyelőre és 13 csatornaőrre bízván — visszatérve, minden elkülönített hatáskör nél-

kül, a csatornát időnként beutazó s vizsgáló igazgatómérnök vezetése alatt a centrális administrációnak és technikai elő- s utómunkálatoknak minden tárgyban egyaránt részesül.

Ezen álladalmi hivatalnak pedig a Bega-csatorna Kiszetótól Titelig a 2 mellék, t. i. a táp- és lecsapoló csatornákkal, mint országos tárgy (Reichs-Object) van felelős gondjára bízva, tehát mindenek előtt mint hajózási közintézet — a minthogy kizárólag az említett álladalmi dotatióból legújabb időkben rendszeren csak is csupán azon építmények födöztetnek, melyek kiválólag a hajózási érdekek által szükségeltetnek, melyek tehát a táp és leöntő műveknek jókarban tartása s javítása, azután a folyó medrének Temesvártól lefelé folytonosan szabályszerű lefolyással, szélességgel, mélységgel s tisztaságban fönntartása, partjainak vizár és jégzajlás rongálásai ellen védeke, javítása, vontatójárások fönntartása, s véletlen hajózási akadályok eltávolítása körül forognak. Ezek a hivatalnak föltétlen fő-föladatai, melyek kivitelénél tehát föl is van jogositva minden kényszerített közmunka mellözésével, mindenkor csak az álladalmi kincstárt vehetni igénybe.

Minden, ezeken kívül előforduló föladatok nem kevesebb felelőséggel kötelezők ugyan, de mind csak föltételekhez kötvék.

Ide volna sorozandó a kincstári erdészet s illetőleg fausztatás érdekében az illető hatóság által időnkint igénybe venni szokott közremunkálás, a Bega vizének egyéb industrialis vállalatoknál célszerű fölhasználása fölött közérdekű ellenörködés, a közlekedésnek számos jó hidak általi háborítlan fönntartása sat; de mind ezeket mellözve csak azt emlitem még, a mit különös céllal tűztem ki, az áradások ügyét.

A Bega vizének áradáskor is medrében együtt-tartása s e célból különösen Temesváron alul — a hol kitérések esetén csaknem mindenütt oly alacsony vidékeken terül el a víz, a honnét többé vissza nem vezethető — a védtöltéseknek a legmagasabb vízállásokhoz alkalmazása s folytonos jókarban tartása, habár a kincstár az ebbeli inkább csak helyi érdekű munkák költségeinek csak a hajózási érdekekhez arányosított csekélyebb részét födözi is, szinte egy fő-föladata volt mind- eddig a csatorna építészeti hivatalának, de itt felelősége csak adig terjedhetett a meddig morális és elméleti ereje terjedett, a physikai kivitelierő rendszeren hatalmán kívüli, idegen tényezőktől függvén.

A minden évben nagy mértékben igénybe vett közmunka néha éppen ott merült ki, vagy ott állítatott ki lanyhább eréllyel a hol a mérnök legjobban sürgette; máskor a munkák kivitelét helyenkint a szivárgóvizek elterülése, töltésanyag-hiánya akadályozá, mint tavali Ótelek alatt; ismét máskor a munkák rendszeres egymásutánját megszakítá a rendelkezhető erő korlátolt mennyisége, melyet a mérnök oda volt kénytelen előbb alkalmazni, a hol nagyobb és gyakoribb volt a veszély lehetősége, tehát előbb Utvinnál, Sz. Mihálnál vagy Sz. Mártonnál s Óteleknél s csak azután Dinnyásnál sat; végre, a hol nincs fölperes, ott nincs bíró s ennél-

fogva néha okvetetlenül valamely fontos ügy elintézése kevésbé fontosak által is háttérbe szorítottak, mert az érdekeltek indolentiája más, nemérdekeltekre bizza a kezdeményezést, az utánjárást — a mint például a nagy károkkal járó Budinci partszakadások is, dacára a már régen előterjesztett mérnöki tervezetnek, csak az érdekeltek ezen indolentiája miatt, még mai nap is mindig tovább terjednek — orvosolatlanul.

Mindazáltal a Bega csatorna állapotát tekintve, csak folytonos javulásról és gyarapodásról tehet a közönség biznyságot; a töltések és partok rendszeres javítása tökélyesítése körül sok munka történik évenként, melyekkel csak már kevés évek múlva is bizton remélhetni azon örvendetes cél elérését miszerint a Bega saját legmagasabb árjai is mindenütt árthatlanokká, s a rendkívüli jégtolulási eseteket kivéve, a szomszéd helységek kiöntési vészek ellenében nyugodtakká tétethetnek; de hiában, mindezen fáradozások a tökéletes megnyugváshoz mindaddig nem vezetendnek, míg — a Temes vízének fönnebb már bővebben megismertetett hatalmától föl nem szabadulunk.

De itt, uraim, megszűnik a Begacsatorna épít. hivatalának hatásköre, miután a Temes folyóhoz mind- eddig semmi egyéb álladalmi közérdek nem levén kötve, annak szabályozása a kiöntései által károsuló földbirtokosokat s községeket, s illetőleg a megyei közreműködést, nem pedig az állad. kincstárt illetik.

Nem ereszkedhetem itt ezen kiöntéseknek s a lehető legrendetlenebb kigyózáásokban kanyargó folyónak, a töltések hiányának sat. részletes leírásába; ismerik azt számos, évenként elöntetni szokott községek; csak annyit ismétlek, hogy az 1859-diki nyári árviz, a hivatalos kimutatások szerint, közel 80ezer holdnyi földbirtokot tett adóképtelenné.

Ezen nagy csapás egyszer valahára fölrázta a szomszédok indolentiáját s föleszméltek azon elháríthatlan kényszerűség érzetére és elismerésére, hogy a gazdasági tespedés, hanyatlás, bukások orvoslása végett kell már egyszer önerejükből valamit tenniök, mert csak is önerejükre támaszkodhatnak. Elég sajnós ugyan, hogy még ekkor is a kezdeményezés nem ő tőlük maguktól, de az adóban károsult közigazgatás közlegeinek részéről tétetett, a mint hogy a szabályozási munkálatokhoz szükséges mérnöki előmunkálatokról, felvételekről, tervek kidolgozásáról is az álladalmi hatóságok gondoskodtak, majdan kétségkívül a munka-kivitel vezetéséről is gondoskodandók; de denique a kezdet megtörtént, az első jobb-oldali társulat a múlt év május havában szerencsésen megalakult s elismervén kizárólagos competentiáját, működését közgyűlési tanácskozásaival meg is kezdte. Hozzájárultak ehez loyális, és aránylagos teherviselési készséggel, mind azon Bega-vidéki földbirtokosok s községek is, a kiket 1859-ben a közös árviz elöntött; hozzájárult a Bega csatorna építészeti igazgatósága is, a mennyiben tulajdonképi föladatán kívül, rendkívüli megbízatása után ő készíté el az említett mérnöki előmunkálatoknak legnagyobb részét.

De azóta több mint egy egész év folyt le, s még

most is a kiindulási pontnál vagyunk — de sőt tán onnét ismét vissza is lökve, a mennyiben a nemés buzgóság (azóta ujjabb nagy árviz által nem élesztve) a közönségben megint lankadásnak, szunnyadásnak indulni látszik.

Kik az okai, hogy az ügy nem szorgalmaztatik, hogy oly késedelmes bureau-i utakra tévedt, mintha nem volnának elég merész, erélyes, élénk érdekek küzdő vezérei? nem tudom — feleljenek az illetők.

III.

Hátra volna még ígéretem, s kitűzött szándékom szerint az említett Temes szabályozási tervnek, a mint az úgy a Temesmegyei első jobb oldali, mint a későbbben szinte megalakult Temesmegyei baloldali s a Torontáli társulatoknak ajánlatot s ezek által el is fogadtatott, főbb vonásaival a tisztelt olvasót megismertetni; de ezt jövő alkalommal a tisztelt szerkeztő ur engedelmével tüzetesebben tárgyalni kívánván, egyelőre csak annyit említek még, hogy — a legégetőbb szükségnek, a Temes és Bega árjai közösülésének, tehát a közös pusztításoknak elhárítási szempontjából kiindulva — ezen szabályozási terv nem csak hogy részletesen is munkába vehető, de okvetetlenül szükséges is, hogy az első társulat a többit megelőzze s ezektől függetlenül minél előbb munkája rendszeres kiviteléhez hozzá fogjon. Áll pedig ezen munka a Belincz-Sághi vonalon főleg csak a jobboldali töltésnek elkészítéséből, s ezzel kapcsolatban a Topolovetzi lecsapoló csatornának célszerű átalakításából s Hittyásig meghosszabításából, miután ezen csatorna eddig csak a Temesnek Járkos nevű mellékágába ömlött, a Járkos medre pedig idővel tetemesen föliszapoltatván a Bega-lecsapolási célnak többé kellőleg meg nem felel. S ezen, bár részletes, de önállólag kivihető s a célnak tökéletesen megfelelő töltések aránylag oly kevés munkát vennének igénybe, hogy az 1859-diki áradás által érdekelt birtokosok s községek minden nagy megerőltetés, gazdasági hátrány vagy tetemes pénzáldozat nélkül azokat 2 év alatt könnyen létrehozhatnák. — — — — *)

Mokry Endre.

Egy-két belügy.

V.

Minden rendnek és haladásnak alapja az értelem, ez a valódi megszilárdítója a szabadságnak, mert vele méltányosan élni tanít, ez a valódi csirája az anyagi jólétnek, mert hozzá eszközöket teremt, és hasznosít.

Távol van ugyan tőlünk, azt kívánni, hogy népünk

*) Annál megfoghatatlanabb tehát, ha a már megalakult társulat, melynek ezt mind tudnia kell, — tán nem szorgalmazza eléggé azon, a jelen politikai viszonyok miatt háttérbe szorulhatott „Begutachtung“-okat, melyek közt mint a sok bába keze közt, még utóbb feledésbe is veszhet a reményteljes gyermek.

Szerk.

merő tudósokból álljon, de álljon igen, tudomány-kedvelőkből és tisztelőkből.

Minél több fogalma van valakinek a művelt ismeretekről, annál őszintébben becsüli meg azoknak képviselőit, kik aztán a közönség ezen fölkarolása folytán annál inkább ösztönözzék tevékenységüket a közügyre szálni.

Nincs kárhozatosabb ellensége a közjónak, és a polgári társaság fölvirágzásának azon hamis prófétáknál, kik a gyarló emberek gyengeségét kizsákmányolándók, a helyett, hogy az igazság keserű kimondásával habár pillanatra kegyet vesztenének, de okvetlen használnának, még hizelkednek a korlátolt képzetlenségnek.

Pedig volt Pesten is ügyvéd, ki a városi törvényszékre elégnek nyilvánította egy kis józan ész és világismeretet, részletes törvénytudás nélkül: nem szégyen azután Pest polgárságán, hogy eféle roszakaró, lealacsonyító hizelgések által elkapatva, ez ügyvédet még követéül választá?

Nem-e jogosan neveztetik ily testület nyers-tömegnek?

De nem volt-e sok más helyen is a városi képviselő választásánál jelszó: „nur keinen Lateiner“, s ennek következtében kizárása minden lelkésznek, tanítónak? Most pedig, ha jövendőnk alapjához építeni akarva, gyermekeink mikénti tanítása szóba jő, nincs szakember, ki utbaigazítással szolgáljon.

Föltételezzük, hogy mind odaillo derék emberek városaink képviselőiteinek tagjai, — de ez a dolgon annál kevésbé változtat, mert mi azt reménylünk, hogy városaink összes polgárságai mind egyszersmind méltók

is volnának a tanácsok tagjai lehetni, mint a 3. honvédzászlóalj katonái a tisztségre.

Egyik legégetőbb szükségek közé tartozik azon ferde nézetéről is letenni a polgárságnak, mintha a képviselő tanács tagsága csak küldisz és megtiszteltetés volna: igaz, hogy kitüntetés, ha kire a polgártársak ügyeik sáfárságát bizzák, de ezzel kötelezettség és teher is jár ám, nemcsak dizelgések alkalmával pompáskodni, hanem a tárgyalásokban, küldetésekben pontosan, lelkiismeretesen eljárni, buzgólkodni.

Nemcsak Pesten esett meg máris, hogy elegendő tag hiányában félbe kelle a gyűlést szakítani, s pandurok által a közellakókat sürgöltetni: — pedig azt mondaná a példabeszéd, hogy az új seprő jobban seper.

Hogy a választásoknál korteskedések fordultak elő, nincs mit csodálni, mert valamennyien nem ismerhetjük egymást, kivált az aligmult tevékenytelen évek miatt, de igenis csodálandó a rábeszélési törekvéseknek eféle visszautasítása: mit akar ez minket tanogatni.

A véleménytürelmetlenség legveszélyesebb ellenségei közé tartozik a szabadságnak: nem-e mondta Széchenyi azon mindemellett is általánosan boldognak nevezett 20 év előtti korban, mikor még olmosakkal is kapacitáltak, „üss, de hallgass meg.“

Igen, mert így legalább az eszme magva elhintetik, s az izgultság csillapodtával visszatér rá a gondolat, hogy talán az ellenkező egyének meggyőződésévé fejlessze.

Én is csak eszméket akarok hinteni, s alávetem őket a bírálatnak, tartván Pál apostollal: „mindeneket megpróbáljatok, s a mi jó, azt megtartsátok.“

T Á R C A.

A két fivér.

Eredeti beszély.

Irta Csepei Árpád.

(Vége.)

VIII.

A szomszéd kerületben eső megye törvényszéki lakai előtt vagyunk.

Hangosan dobogó szívvel lépünk a törvény-terembe. . . Hallgatag komor arcokkal látjuk azt körül övedzve. Nyílt homlokaikon a részrehajthatlan szigorúság vonásai vetnek sűrű ráncokat. Az igazság pallosa helyett a bírói tollat forgatják ujjaik között, melynek egy pár gyarló vonása is elég a bűnös életét semmivé tenni! . . .

A hosszú s fekete posztóval bevont asztal végén egy-azerű feszület sötétlik, melynek látása a vádlottat már magában is titkos borzadással fogja el. Az elnök parancsszava döbentőleg viszhangzik a hallgatag kőfalak között, mire minden arc az ajtóra fordítá tekintetét, melyen bánatosarcu, — a már előttünk ismerős egyének, Bencén kívül — egyenkint lépdelének a szobába. . .

Az öreg Ferkó bátran vállalja be, mit ártatlansága bebi-

zonyítására helyesnek ítéltetett, fájdalmasan panaszlá el, hogy e földön még egyetlen jóttevőjét, jó gazdáját soha még rossz szóval sem illette pajtásai előtt, annyival inkább meg nem foghatja, hogy ezen alaptalan váddal most éppen mi indokból vádolják. Utána társai vallák be nyugodt lelkiismerettel ártatlanságukat, s így a kellő tanúk hiánya miatt, a reájok kedvező előzmények után is szabadon bocsáttattak. . . Kevés szünet mulva Bencére került a sor, ki a rémitő egyes nevű földalatti tömlőcből, keresztvasban kísértetett be a megyei hajduk által.

Bánattól lesujtolt kebelével, némán lépett a feszület közelebe, fekete gyűrűkben leomló haját dacosan rázva szét vállain. Fejét keblére horgasztva várta a rendítő ítéletet, mely egész lényét semmivé teendi. . . Az első vallató szóra bátor bosszúsággal lövellé szemsugárait az átellenben ülő elnök szeméi közzé, mely után mint egy törzsurásra elborzadva szótlannul hajtá le fejét ismét. Az elnök e sáppadt arc láttára reszketve ujjitá meg ellágyult vallató hangját, melyre az magát mintegy megerősítve válaszolt. Bence látván, hogy egy aljas kéz titkos munkálkodása után egész multja majdnem a törvényszék kezében van, — önként vállalja ki, eddig gondosan őrzött életitkait. Az elnök, jó szívet eláruló arca még halványabb színt öltött magára mint a vádlotté, érezve kinos helyzetét, szivszaggató érzések között mondá ki a végzést Bence fölött; miszerint a lopás gyanujától ő is fölmen-

etik, de a gyászos multját illető, — annál nyomasztóbb erejű bizonyítványok nyomán, ügye a haditörvényszék elé föllebbeztetik! . . .

* * *

A baljóslatu ige kimondása után az ülés szétoszlott . . . A közfigyelmet ébresztett elnök viselete Bence vallatásakor mindnyájok előtt talány maradt, s némelyek, ideggyöngöseségnek nevezték azt . . . Kevés idő múlva az elnök szép nejét karján vezetve látogatá meg a szétzuzott szívű Bencét, a most már inkább szobához hasonló börtönében. — Mint édes álomból fölvert üldözött vad, rettent meg Endre az elnök érintésére, ki őt könnyes szemekkel s tárt karokkal ölelé keblére . . .

Oh édes Endre testvérem, tehát így kell ismét találkoznunk!? . . . Ime látod én vagyok öcséd kinek életét megmentéd a harc gyászos mezején, ki szinte neked köszönheti gyermekeink által jelenlegi anyai boldogságát, melyet a te hős szived tartott meg számára és azután nekem! s ki most a vak sors titkosleplű utain, szerencsétlen fejedre mondá ki a törvény szavát; az neked édes testvéred! . . . Oh megbocsáthatsz e nekem e tettemért? . . . Borzadok ha gyászos pályádra gondolok, borzadok a jövőre, melynek fekete színe már oly soknak örökre befődé lelki világát . . . Szívem reped meg hogy tudva, látva sorsodot — ügyeden nem segítheték. Bocsáss meg, mert a szavakat miket mondték, s mit ajkaim visszavonhatlanul csengének füleidbe, — a kényszer, hatalom s családom boldogsága fölötti örült kétségbeesése, tolmácsolák . . . Átok legyen az áruló szívén, ki vétkes önzésében több ártatlan szív nyugalmát tette semmivé! remélj te jó testvér, mert a mi következik, — abban némileg hatalmamban áll sulyos helyzeteden enyhíteni! bizzunk Istenbe, ki sorsunkat ily csodautakon vezérelé össze, kifogyhatlan jó-sága megeléglí már talán szenvedéseid s keblünk fölöttedi fájdalmait! . . . Lásd Brutus is fiai kivégeztetése után borult azoknak életnélküli testeire atyai szívifájdalmait elsírni, azért, — mit a római Diktátornak tenni kellett, ne ítélj meg hát engemet ha most, még a borus jövő küszöbén kérek tőled bocsánatot! . . .

Nem vádollar kedves Tihamérom! sorsom könyvében ez volt írva; de nem megérdemlem-e ezt? . . . s nem kell-e helyeselnem a véletlen sors titokszerű munkáit hogy fényes elégtételt nyújtott kezembe, bár ha tudtodon kívül is, legfeketébb bünömért, a testvérgyilkolási hajlamért ily bünhödést szabni, éppen a megbántott testvér ajkai által? . . . Nem örök kárhozatra volnék-e méltó, midőn ily angyal boldogságát, — mint szeretett nődet — dulám egyszer föl? . . . Oh nem barátaim! most annyival nyugodtabban megyek sorsom elé, bár mit végezzem az számomra! . . . Fogadjátok el még utoljára keblem őszinte szavait, nyugodjatok meg bal végzetemen, én megérdemlem annak vasveszégét! a késő kor legalább hű példát vehet életemről, hogy csak addig boldog az élet, míg azt lelki élvezetek ártatlansága, testvéri önzés-telen szeretet, és a honisten imádása fűszerezik, mit egyedül csak helyes nevelés képes teremteni . . . keblemnek egyedül csak az fáj még, hogy nemzeti átkunk szerint — honfitárs volt ámitóm, s mint egy vérzőbb bünhödésül, éppen testvéremet választá ki a kényszerű végzet egyik elítélő bírámul!

A vigasztalhatlan rokonok könnyekben fürdő szemekkel ölelgeték egymást zajló kebleikre . . . Tihamér röviden elbeszélé, hogy magasrangu pártfogói kieszközlése nyomán mint jutott e tekintélyes hivatalos állásra, mely örökre feledhetlen sebet szurt testvéri szerető szívén. Endre viszont elpanaszlá viszontagságos életét, melynek részletei már előttünk nem ismeretlenek többé.

Nehéz szívvel vőnek még bucsut a sebzett szívü rokonok, vigasztalván s dús reményekkel töltvén el Endrét . . .

* * *

Több évek múlva Ő Felsége családi öröme alkalmával

több politikai foglyoknak engedte el hátralevő büntetési idejét. A hivatalos lapok hasábjain Balkányi Endre neve is azok között volt, kik 12 évi sáncfogságra voltak ítélve, s most e fejedelmi kegyesség jótékony hatását élvezték! . . .

Heti szemle.

— T. c. szerkeztőség! Hazai színészetünk születését ősi fészékben Budán egyedül lelkes honfiaink kegyeletének s pártfogásának köszönhetvén, annak újbóli meghonosítását csak ez uton remélheti eszközölhetőnek.

A népszínház legjobb iskolája és terjesztője lévén a magyar nyelvnek, a nyelv pedig hatalmas befolyást gyakorolván nemzetiségünk és nemzetünk erősítésére, — hazafiai kötelesség azt Budán hazánk anyavárosában, hol az annyi évek óta nélkülözötték, — ismét megtelepíteni.

Jól esik édes nemzeti nyelvünket a budai nyári szinkörben magyar színészeink ajakáról újból hangoztatni hallanunk, kik alkalmas helyiség hiánya miatt az ottani szinkört vevék igénybe, kénytelenítettnek az ideiglenesen átengedett helyiség használatáért a német színház bérlőjével fele jövedelmüket megosztani; — e körülmény, a szép reményü sikerrel működő s Molnár György egyik legjobb hirben álló színigazgató vezetése alatt álló társaságra annyira nyomasztólag hat, hogy megfeszített igyekezet és szorgalom mellett sem képes magát önerejéből föntartani.

Alulírott bizottmány nemzetiségünket közel érdeklő azon szándékból alakult, hogy a magyar színészetet Budán, — hol is anyanyelvünk gyarapítására nélkülözhetetlenül szükség van, — Molnár György igazgatósága alatt önállóan megtelepítse, s a közóhajtság folytán a lánchid mellett egy népszínház építésében az említett igazgatót elősegítse.

Ezen szándék létesítését azonban csak úgy véli a bizottmány elérhető, ha a lelkes hazafiak s testületek pártfogó támogatását megnyerni sikerülend.

E végből a tisztelt szerkeztőséghez, mely hazafiai áldozat-készségének minden alkalommal kitünő jeleit adá, azon honfiai kéréssel járulunk, hogy a fennebbi cél elérésére a bizottmány alulírt elnökéhez Budára küldendő, s ez által nyugtatónyozandó segélyzési adakozást gyűjteni, jelen megkeresvényünket, habár kivonatilag, valamint a később e tárgyban úgy az alulírott bizottmány által beküldendő, mint a többi hazai lapok által közölt kedvező értesítéseket becses lapjába fölvenni méltóztassék.

Költ Budán Sz.-Iván-hava 12-én 1861.

A budai magyar népszínház alapítását segélyző bizottmány elnöke

Aldassy Antal, Budavárosi főkapitány.

Kunhegyi Kamill, Budavárosi tanácsnok.

Fésüs György, bizottmányi tag.

Lippert József, ügyvéd.

Szerkeztőségünk szívesen fogad aláírásokat.

— A fejevári fegyvertárból rendre érkeznek a szállítványok, s mondják, hogy összesen 70,000 darab leend. No majd ha az ott állomásozó katonaság fegyvert szükségel, fölküldik őket, hogy hozzanak maguknak vállukon, mint 1859-ben a sok töltényt lehordták Erdélybe, s a fölvonuló katonaságnak a roppant hőség dacára 60-ával kelle azt háti táskájában fölcipelni. Ezt nevezik katonai nyelven accuratesse-nek, polgári nyelven pedig schlendriánnak.

— Az itteni fegyvertárban pedig darabolják a használatlannak talált fegyverrészeket, ócska vasként eladandók; egészben nem adatnak el, nehogy valami élelmes vállalkozó speculatióból mégis kiélesítse őket.

— Lichtenstein Frigyes herceg tábornoszernagy békülékeny föllépését csak tisztelettel jelenthetjük: erre mutat első

parancsa is, melynek következtében az elődjei kihívó dacca által a falakra fölvont ágyuk onnét lélhuzattak.

= Jövö félévben nálunk egy új politikai és közgazdászati lap is fog megjelenni naponként német nyelven „Der Grenzbote“ cím alatt. Kivánatos, hogy szabadelvü németországi névrokna nyomdokit kövesse, mit egyébként tervezete följögösít hinnünk, ugy szintén szerkeztöje G elics Richard ur is. Kiadják Uhrmann M. és Hazay Vilmos urak.

= De már Haas Mihály püspök ur mégis alig tér vissza Szathmárra: legalább két itteni vállalkozó költözködik most oda, állítólag azon okból, mert a püspöki uradalmakat bérbe vették.

= Veszedelmes jelenségeket hozott közénk országszerte a hőség, mely után pedig annyira vágytak: némelyiknél fölforralja a vért, másoknál aludta süriti, mindkettö következei öngyilkos rohamokban mutatkoznak. Igy 20-án a szinköri előadás előtt Szatmáry tehetséges komikusunk lötszivefelé, de szerencsére hibázott, s csak veszélyesen megsebesíté magát. Curiosumok is látszatos ellenmondások füzére az élet: a főnebbi tragicus lépés csakoly váratlan volt a vig futól, mint a hernyóásás a tragikai hőstöl, kisenvedélyes horgász volt, vagy a pulykák terelgetése egy megyetisztöl, vagy laptavarrás egy szerkeztötöl. Byron azt állítá, hogy mi sem képes az embert a nőkröli fölhangozt költöi ábrándjaiból annyira kijözanítani, mint öket — enni látni.

= Hasonlag 20-án esti 6 órakor a „trombitás“ fogadó hátsó padlásán kigyuladt a széna, s csak különösen a katonaság tevékeny segélyjének köszönhető, hogy egy órahoszanti tartam dacára a kár csak azon kis térre szorított, sőt el is fojtatott.

= Az adóéröszakolást is kezdik már iparlovagok zsákmanývolni. Mi legalább nem tarthatjuk másnak egy zöldgaléros félénk emberke föllépését, ki egy kereskedöt boltja ajtajában megszölyitott, fizessen neki ennyi és amanyi hátralékot, s mivel ez categorice elodázta, szó nélkül tovább vonult, más nála félénkebbnél kísérve a szerencsét talán. Tudtunkkal az exequáló urak országszerte pöfeszkedéseikkel tünnek ki, az érintett emberkében tehát televér financot nem gyanithatunk, de valakit, ki pár forintért zsbárusoktól ócska egyenruhát vett. Kár, hogy tisztelt barátunk az amicét fölön nem csipte: de persze esze ágában sem volt, hogy valakit a desperatio annyira vigyen, kitenni magát a hazaárulási ítéletnek, a rablási bünön fölül, — privilegium és keresztrei kilátás nélkül.

= A mult héten a szomszéd Szakálházon egy héber honfitárs megnösülvén, lakása szük volta miatt kibérelte mulatságra a vendéglöt, — de a zene neszére a sváb atyafiaknak is viszketni kezdte a talpuk, és beletolakadtak a terembe, csoszogván is mindjárt egész otthonossággal. A biró, ki hasonlag lakadalmi vendég volt, kiüríté erre a termet, de a visszavert ostromlók oly zokon vették a manövert, hogy cermirozták a házat, s ha ki sétaképp az utcára merészlett, megjegyzések, utelzárások s tászigálással is visszakényszeríték. Csak az álom parancsa törte meg a zárlatot.

= Állítólagosan f. hó 22-én adókövetelésre financ jelent meg Lacunáson báró Stojanovics uraknál, kivel az ifju báró Mladen, volt bászági helytartósági titkár, feleselésbe keveredvén, valószínűleg fölingereltetve, öt megtalálta legyinteni, mire az a legujabb datumu competentiában elbizakodva visszalépett, fölhuzta fegyvere sárkányját, s a báró urra lött, ki is azonnal összerogyott. Az orvos szerencsére azzal biztat, hogy ha gyuladás nem jö a sebhez, fölépülésre kilátás van. Ily gyászos argumentum ad hominem azon személynél, kinek atyja a bászóságot a magyar szabadságharc elleni szolgálataiért kapta, s ki maga is hiven szolgált a császárt, — talán lesz hatással Bécsben.

= Bontják a föhidat pétervárad kapunk előtt, az új szerkezet már elkészült a melléktéren, s így reménylhető, hogy egy hó leforgásánál nem lesz tovább zárva ezen közlekedési út.

= F. hó 30-án d. e. 10 órára a városunkban lakó honvédtisztek és a csonka vitézeket segélyzeni szándékozó polgártársak tisztelettel meghívának egy a kereskedelmi kamara helyiségeiben tartandó értekezletre.

Ez alkalommal egyszersmind megkérjük azon lelkes honleányokat és honfiakat, kik a tervezett sorsjátékhoz nyeméreménytárgyakkal sziveskednek járulni, azokat Julius 15-ig a belvárosban Lechner Benedek, Uhrmann M., Fritsch J. G.; a gyárvárosban Kray Miksa urak kereskedéseibe, a jósefvárosban Simon Imre ur gyógyszerárába szolgáltatni át.

= Az itteni protestáns iskola javára több honfiak által kinyomatott gyászbeszéd a lelkész ur távolléte alatt tétetvén forgalomba, annak hátralékpéldányjai többé nem haphatók.

= A lapunk 23. és 24-ki számaiban közlött n. becskerki levelekre cáfolatok érkeztek hozzánk, melyek nyomán örvendünk kijelentetni, hogy a módosi adószedő Ujpécson nem kapott pénzt, a szolgabiró ur pedig az egész affairtöl távöltartá magát s az adószedövel csak mint magánismerössel társalgott; — valamint a megyei irnokok közül Malocsay ur érzi ugyan magát célbavéve, de annyiból nem találva, mert az ellene idézett okmányoknak alaptalansága már hatóságilag constatirozva van.

Mi pedig részünkröl övást teszünk már ezuttal harmadszor az elhamarkodott levelezöi állítások ellen, melyek keserübb oldala rendszerint minket illet: a t. c. közönség előtt pedig szolgáljon mentségünköl, hogy mi annak idején a hivatalos helyen kopogtattunk, kérve a hiteles megbízható levelezést, — de válasz nélkül hagyattunk.

= 23-ról 24-re virradóra Aradon Brüll M. ékszeráros boltját kirabolták. Erélyességéről már is kedvezö hirre kapott városkapitányságunk táviratilag kéretett föl a nyomozásra, s általa az itteni ékszerészek azonnal figyelmeztetve is lönek.

Kiadó-tulajdonos Pesty Frigyes.
Szerkeztü Ötevényi.

És most isten velünk a viszönlátásig!

Nem titok előttem, hogy sokaknak nem tetszett azon új modor, melyben ez idáig higgadtságáról ismert lapot e befejezett negyedévben folytattam, nagyon izgatónak, kihívónak, söt kötelözködönek is kiáltatott az ki: az első két pont nem vád, azon eljárásra szükség volt helyzetünkben, hol lap csak mint pártlap mozoghat, az utósöt illetöleg pedig azt tartom, hogy ki a nyilvánosság terére lép, ki is legyen téve a nyílt bírálatnak, s ha 12 évig a parancs zsarnokoskodott fölöttünk, ne zsarnokoskodják most a nimbus és auctoritás annyira, hogy véteknak tartassék hibát födözni föl valami hivatalos vagy népszerű egyénben akár divatszerű eszmében. Ki tagadja ez állítasomat, gyözzön meg a jobbröl s meghajlok, söt a jó tanácsot köszönettel fogadom, és nem lesz szüksége valakinek helyettem szakértöbb kezeket igényelni, — im átadom készséggel.

Örszem kell viszönyaink közt az én nézetem szerint, mely az átalakulásokkal járó anomaliákat vigyázza. Azon tisztelt elvbarátaim pedig, kik övö tanácsok mellett buzdítani és vigasztalni sem mulaszták el, fogadják öszinte köszönetemet.

Isten velünk tehát a viszönlátásig!

Temesvárott, 1861. Junius 24-én.

Ötevényi.

H I R D E T N E S E K

Hirdetmény.

Nikolaevits Jánosnak reschitzai lakosnak örökösei folyamodásuk folytán egy Nikolaevits György birtokához tartozott 2 kerekű vizimalom a Berzava folyón Roman-Reschitza helységében 400 □ öl térral együtt 2100 ft. o. é. és járuléka behajtása végett e f. év július hó 12-én és e f. év augusztus 9-én mindenkor reggel 9 órakor a helyszínén közárverés útján fog eladatni; — a vételi feltételek alólirodájában megtekinthetők, s minden venni szándékozó 10% bánatpénzzel kell, hogy ellátva legyen.

Reschitza-bánya június 14-én 1861.

46—3,1

Hoffmann, s. k. szolgabíró.

Mezei gazdáknak!

Temesvárott Fölk és társa könyvnyomdájában megjelent: „az őszi repce termesztésének biztos módja hazánkban“ írta Knar József, ára 1 ft. 10 kr. o. é. 47—3,1

A székesegyház mögötti 178-ik számú házban csinos és alkalmas lakások, valamint borpincék s istállók adandók bérbe f. é. 1. Novembertől. Kivenni szándékozók Eisenstädter Adolf és társai urak kereskedésében földszint nyerhetnek bővebb értesítést. (45—3,2)

H i r d e t é s.

Szemenika Luka és Ruzsa Luka Zsidovini lakosnők kérelme folytán Trailla Luka Zsidovini lakosnak hagyatéka, miután az 1/4 urbéri föld föl nem osztható, természetben a többi ház, házhely s ingóságokkal együtt e f. év Juniushó 16-án és 29-én a helyszínén Zsidovinban közárverés útján eladatik. A vagyon több ingóságokból, úgy egy fából épült ház, s ahhoz tartozó házhelyből és 1/4 urbéri telekből áll.

Minden venni-szándékozó az árverés előtt 10% bánatpénzt köteles letenni s az árverés után azonnal készpénzben

fizetni; de csak a második árverésen fog a vagyon becsáron alul is eladatni.

Bogsán június 1-én 1861.

41,3—3

Kiss Ferenc, szolgabíró.

A nm. magyar kir. helytartó-tanács f. é. Boldogasszonyhó 30-án 1930-ik sz. a kelt bocsátványával a Temesvári kereskedelmi és iparkamarának tudtára adta: miszerint több oldalról, nevezetesen pedig a Pesti és Sopronyi iparkamarák által szóba hozatott, hogy a szemes terményeknek súly szerinti árútatása az e tekintetbeni kereskedelmi igényeknek inkább megfelel, mint az eddigi ürmérték szerinti árulás. — Bárha ezen súlyszerinti árulati módszernek életbe léptetése, már a vevő biztosítása tekintetéből is, általános szempontból óhajtatandónak mutatkoznék, annak hatósági parancsoló megrendelése mégis azon oknál fogva nem látszik a m. kir. helytartótanács előtt most még időszerűnek s alkalmasnak, mert az jelenleg az alsóbb földmivelő osztálynál az ország nagyobb részében még teljesen ismeretlen. — A dolgok ily állásánál az e tekintetbeni intézkedés egyelőre csak ezen adásvevési módszernek tágabb körökbeni, különösen a földmivelők alsóbb rétegeiben való megismeretetésére szorítkozhatván, fölhívatik a kereskedelmi és iparkamara, hogy ezt kiváló figyelemmel az alsóbb osztályokra s az általuk leginkább olvasott hírlapok fölhasználásával eszközölni igyekezék, — mi nek sikere tapasztaltatván, az iparkamara további javasata annak idejében elváratik.

Midőn tehát az alólirodák e k. bocsátványt ezennel közhírré teszi, kinyilatkoztatja egyuttal, hogy minden e tárgyra vonatkozó észrevételt, véleményt, vagy javaslatot köszönettel veend.

A kereskedelmi és iparkamara.

Temesvárott 1861-ki Sz.-lván hava 1-én.

(39—3,3)

Cs. kir. államvasut-társaság.

A cs. kir. szabadalmas osztrák államvasut társaság főigazgatósága részéről ezennel tisztelettel jelentetik, miszerint a Temesvároni horzsolási szolgálatra nézve az eddigi vállalkozóval Deutsch Károly urrai kötött szerződés barátságos közös egyetértés folytán feloldattatván ezen horzsolási szolgálat a továbbszállítási szolgálattal együtt f. é. Juniushó 1-től kezdve Liedemann J. S. Fr. urnak Temesvárott adatott át.

A továbbszállítási és horzsolási-illetékek e következő árjegyzékből láthatók.

Árjegyzéke a továbbszállítási szolgálatnak.

Árjegyzéke a horzsolási szolgálatnak.

Honnan vagy hová	Szállítási idő	Gyors- és közönséges teheréri illeték			
		Január 1-től mártius 31-ig mázsánként	Április 1-től Juniushó 30-ig mázsánként	Július 1-től Septemb. 30-ig mázsánként	Octob. 1-től Decemb. 31-ig mázsánként
Lugos	2 nap	0.55	0.50	0.60	0.50
Karansebes	4 "	1.—	0.90	1.—	0.90
Orsova	7 "	2.50	2.—	2.10	2.—
Déva	5 "	1.70	1.40	1.60	1.50
Szászváros	6 "	1.80	1.50	1.70	1.60
Szász-Sebes	8 "	2.10	1.70	1.90	1.80
Károly-Fehérvár	8 "	2.10	1.70	1.90	1.80
Nagy-Szeben	9 "	2.20	1.90	2.10	2.—
Medgyes	12 "	—3	2.40	2.60	2.50
Jegesvár	13 "	3.10	2.80	3.10	3.—
Szász-Udvarhely	14 "	3.25	3.—	3.25	3.15
Kezdi-Vásárhely	14 "	3.80	3.40	3.60	3.50
Fogarás	13 "	3.—	2.40	2.60	2.50
Brassó	13 "	3.20	2.70	2.90	2.80
Bukarest	18 "	6.50	5.70	5.90	5.80

Feladási- vagy rendeltetési-hely	Gyors- és közönséges teheréri illeték			
	1 fonttól 100-ig	101 fonttól 200-ig	201 fonttól 300-ig	300 fonttól felül mindegy mázsánként
I. a pálya udvarról	A cs. k. fővámbivatalhoz (városban)			
	0.10	0.155	0.21	0.07
	az átvevő lakáshoz vagy raktárhoz. Józsefváros Vár Gyári külváros			
II. az átvevő lakától vagy raktárból a pályaudvarhoz.	0.075	0.12	0.155	0.05
	0.14	0.195	0.255	0.075
	0.195	0.255	0.31	0.10
III. az átvevő lakától vagy raktárból a pályaudvarhoz.	0.10	0.14	0.175	0.055
	0.155	0.21	0.275	0.09
	0.21	0.275	0.33	0.105

10 mázsát meghaladó terhek a vállalkozó és a fél közt előlegesen kialakított ár szerint szállítatnak.

Bécs 1861-ik évi május 31-án.

Az igazgatóság.

A temesvári pályaudvartól az itt megnevezett helységekhez és viszont